

SPEKTRUM LINEÁRNEHO ZOBRAZENIA

Pri štúdiu lineárneho zobrazenia $A : X \rightarrow X$ nám často pomôže, ak vieme toto zobrazenie rozložiť na jednoduchšie zobrazenia. Ak napr. existujú uzavreté podpriestory $X_1, X_2 \subset X$ tak, že $X_1 \cap X_2 = \{0\}$, $X_1 + X_2 = X$ a pritom $A(X_i) \subset X_i$, $i = 1, 2$, (t.j. priestory X_1, X_2 sú A -invariantné), potom zobrazenie A môžeme písat' v tvare $A = A_1 \oplus A_2$, kde $A_i = A/X_i : X_i \rightarrow X_i$, $i = 1, 2$. Ak je X konečnorozmerný priestor (nad \mathbb{C}), potom pri výbere vhodnej bázy môžeme A reprezentovať maticou v Jordanovom kanonickom tvaru, ktorá nám poskytuje rozklad na zobrazenia príslušné jednotlivým Jordanovym bunkám: $A = A_1 \oplus \dots \oplus A_k$, kde A_i je reprezentované maticou tvaru

$$\begin{pmatrix} \lambda_i & 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda_i & 1 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & \lambda_i \end{pmatrix},$$

a λ_i je vlastné číslo zobrazenia A . Z lineárnej algebry plynie, že priestor X_i príslušný zobrazeniu A_i sa už nedá ďalej rozložiť na A -invariantné podpriestory. Ak označíme P_i projekciu na priestor X_i , potom zrejme platí

$$A = \sum_{i=1}^k AP_i = \sum_{i=1}^k \lambda_i P_i + \sum_{i=1}^k (A_i - \lambda_i)P_i,$$

kde zobrazenie $A_i - \lambda_i$ je nilpotentné, t.j. $(A_i - \lambda_i)^n = 0$ pre vhodné n . V prípade, že A je symetrické, je A reprezentované Jordanovou maticou, ktorá je diagonálna (jej bunky majú veľkosť 1), takže A má tvar $A = \sum_{i=1}^k \lambda_i P_i$ a zobrazenie A_i predstavuje násobenie číslom λ_i . Tento rozklad umožňuje tiež jednoduchý funkčný kalkulus pre zobrazenie A , napr. platí $A^n = \sum_{i=1}^k \lambda_i^n P_i$, $A^{-1} = \sum_{i=1}^k \frac{1}{\lambda_i} P_i$ (ak $\lambda_i \neq 0$ pre každé i).

Našou snahou v tejto kapitole bude určiť spektrum (t.j. analóg k množine vlastných čísel) zobrazenia A aj v nekonečnorozmernom prípade; pre samoadjungované zobrazenie tiež uvedieme tvrdenie o jeho spektrálnom rozklade a o jeho unitárnej ekvivalencii s operátorom násobenia.

Spektrálny rozklad možno urobiť tiež pre normálne zobrazenia (vid' napr. [R2]) a pre niektoré ďalšie typy zobrazení (tzv. spektrálne operátory, vid' [DS]). Vo všeobecnom prípade sa dá otázka rozkladu zobrazenia často riešiť aspoň čiastočne: podľa toho, či sa nám podarí (určiť a) rozložiť jeho spektrum (vid' §1).

1. SPEKTRUM A REZOLVENTA

V celej kapitole o spektre lineárneho zobrazenia budeme predpokladať, že X je B-priestor nad \mathbb{C} a A je uzavreté lineárne zobrazenie v X s definičným oborom $\mathcal{D}(A)$. Operátor $\lambda I - A : x \mapsto \lambda x - Ax$ (kde $\lambda \in \mathbb{C}$) budeme stručne zapisovať ako $\lambda - A$. Povieme, že číslo $\lambda \in \mathbb{C}$ patrí do

- **rezolventnej množiny** $\varrho(A)$, ak je zobrazenie $\lambda - A$ prosté, jeho obor hodnôt $\mathcal{R}(\lambda - A)$ je hustý v X a k nemu inverzné zobrazenie $(\lambda - A)^{-1}$ je spojité
- **spektra** $\sigma(A)$, ak nepatrí do rezolventnej množiny
- **bodového spektra** $\sigma_p(A)$, ak zobrazenie $\lambda - A$ nie je prosté. Číslo λ sa potom nazýva **vlastné číslo** zobrazenia A , ľubovoľný nenulový prvok priestoru $\mathcal{N}(\lambda) := \mathcal{N}(\lambda - A)$ sa nazýva **vlastný vektor** zobrazenia A a dimenzia priestoru $\mathcal{N}(\lambda)$ sa nazýva (geometrická) **násobnosť** vlastného čísla λ . **Algebraická násobnosť** vlastného čísla λ je dimenzia priestoru $\bigcup_{k \geq 0} \mathcal{N}((\lambda - A)^k)$.
- **spojitého spektra** $\sigma_c(A)$, ak je zobrazenie $\lambda - A$ prosté, jeho obor hodnôt je hustý, ale zobrazenie $(\lambda - A)^{-1}$ nie je spojité
- **zbytkového spektra** $\sigma_r(A)$, ak je zobrazenie $\lambda - A$ prosté, ale nemá hustý obor hodnôt.

[1] Nech $X = \mathbb{C}^n$, $A \in \mathcal{L}(X)$. Potom z lineárnej algebry plynie $\sigma_{\text{C}}(A) = \sigma_{\text{r}}(A) = \emptyset$, t.j. spektrum A sa skladá len z vlastných čísel. Ak zobrazenie A reprezentujeme maticou v Jordanovom kanonickom tvare, ľahko zistíme, že počet vlastných čísel sa rovná n (= dimenzia priestoru X); každé vlastné číslo však pritom musíme započítat' toľkokrát, aká je jeho algebraická násobnosť. Napr. pre spektrum zobrazenia A reprezentovaného maticou

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 2 \end{pmatrix}$$

platí $\sigma(A) = \{1, 2\}$, pričom geometrická násobnosť oboch vlastných čísel je 2, algebraická násobnosť vlastného čísla $\lambda=1$ je tiež 2. Ďalej platí

$$4 = \dim \mathcal{N}((1 - A)^2) < \dim \mathcal{N}((1 - A)^3) = \dim((1 - A)^k) = 5$$

pre každé $k \geq 3$, takže algebraická násobnosť vlastného čísla $\lambda=1$ je 5.

[2] Nech $\lambda \in \varrho(A)$. Potom $\mathcal{R}(\lambda - A) = X$ a teda $(\lambda - A)^{-1} \in \mathcal{L}(X)$. Dokážte.

Riešenie: Nech $\lambda \in \varrho(A)$, $y \in X$. Pretože $\mathcal{R}(\lambda - A)$ je hustý v X , existujú $x_n \in X$ tak, že $(\lambda - A)x_n \rightarrow y$. Zo spojitosti $(\lambda - A)^{-1}$ teraz plynie cauchyovskosť postupnosti $x_n = (\lambda - A)^{-1}(\lambda - A)x_n$, takže $x_n \rightarrow x$ pre vhodné $x \in X$. Ďalej platí $Ax_n = \lambda x_n - (\lambda - A)x_n \rightarrow \lambda x - y$ a z uzavretosti zobrazenia A dostávame $x \in \mathcal{D}(A)$, $Ax = \lambda x - y$, t.j. $y = (\lambda - A)x \in \mathcal{R}(\lambda - A)$.

[3] Nech $X = \mathcal{C}([0, 1]) = \mathcal{BUC}((0, 1))$, $(Ax)(t) = x'(t)$.

(i) Ak $\mathcal{D}(A) = \{x \in \mathcal{C}^1([0, 1]) ; x(0) = 0\}$, potom $\sigma(A) = \emptyset$.

(ii) Ak $\mathcal{D}(A) = \mathcal{C}^1([0, 1])$, potom $\sigma_{\text{P}}(A) = \mathbb{C}$.

(iii) Ak $\mathcal{D}(A) = \{x \in \mathcal{C}^1([0, 1]) ; x(0) = x(1)\}$, potom $\sigma(A) = \sigma_{\text{P}}(A) = \{2\pi i n ; n \text{ celé}\}$.

Vo všetkých troch prípadoch je A uzavreté zobrazenie.

[4] Nech $X = L^p(-\pi, \pi)$, $p < \infty$, $Ax = x'$, $\mathcal{D}(A) = \{x \in W^{1,p}(-\pi, \pi) ; x(-\pi) = x(\pi)\}$. Potom je A uzavreté zobrazenie s hustým definičným oborom a $\sigma(A) = \sigma_{\text{P}}(A) = \{in ; n \text{ celé}\}$.

[5] Nech $X_1 = \mathcal{BUC}(\mathbb{R})$, $X_2 = L^1(\mathbb{R})$, $X_3 = L^p(\mathbb{R})$, $1 < p < \infty$ a nech A_k je X_k -realizácia diferenciálneho operátora $Ax = x'$, t.j. $\mathcal{D}(A_k) = \{x \in X_k ; Ax \in X_k\}$ ($k = 1, 2, 3$). Potom $\sigma(A_k) = \sigma_{\text{P}}(A_1) = \sigma_{\text{r}}(A_2) = \sigma_{\text{C}}(A_3) = i\mathbb{R}$.

[6] Nech $\mathbb{R}^+ = [0, +\infty)$, $X_1 = \mathcal{BUC}(\mathbb{R}^+)$, $X_2 = L^p(\mathbb{R}^+)$, $p \geq 1$ a A_k je X_k -realizácia $Ax = x'$. Potom $\sigma(A_k) = \sigma_{\text{P}}(A_1) = \{\lambda ; \operatorname{Re} \lambda \leq 0\}$, $\sigma_{\text{P}}(A_2) = \{\lambda ; \operatorname{Re} \lambda < 0\}$, $\sigma_{\text{C}}(A_2) = i\mathbb{R}$.

[7] Nech $X = L^2(\mathbb{R}^n)$, $\varphi : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{C}$ je spojitá funkcia a M_φ je X -realizácia operátora násobenia funkciou φ , t.j. $M_\varphi f = \varphi f$. M_φ je uzavreté zobrazenie s hustým definičným oborom (tzv. maximálny multiplikatívny operátor), $\sigma(M_\varphi) = \overline{\mathcal{R}(\varphi)}$, $\sigma_r(M_\varphi) = \emptyset$, $\sigma_p(M_\varphi) = \{\lambda \in \mathbb{C}; \mu(\varphi^{-1}(\lambda)) > 0\}$, kde μ je Lebesgueova miera v \mathbb{R}^n . Naviac pre reálnu funkciu φ je zobrazenie M_φ samoadjungované. Dokážte.

Mnohé diferenciálne operátory v X sú prostredníctvom Fourierovej transformácie unitárne ekvivalentné s maximálnymi multiplikatívnymi operátormi, čo umožňuje jednoduché určenie ich spektra. Napr. operátor $D_j = \frac{1}{i}\partial_j$ je unitárne ekvivalentný s M_φ pre $\varphi(x) = x_j$, takže $\sigma(D_j) = \sigma_c(D_j) = \mathbb{R}$. Podobne $\sigma(-\Delta) = \sigma_c(-\Delta) = \mathbb{R}^+$. Ukážte, že odtiaľ napr. plynie, že úloha $\Delta u = f$ v $L^2(\mathbb{R}^n)$ má riešenie len pre hustú množinu pravých strán $f \in L^2(\mathbb{R}^n)$.

[8] Použite Fourierovu transformáciu \mathcal{F} tiež v nasledujúcich príkladoch:

- Nech $u \in L^1(\mathbb{R}^n)$, $X = L^2(\mathbb{R}^n)$, $Af = u * f$ (konvolúcia). Potom je A spojitý lineárny operátor v X so spektrom rovným uzáveru množiny $\{(2\pi)^{n/2}\mathcal{F}u(\xi); \xi \in \mathbb{R}^n\}$, pričom $\mathcal{F}u \in \mathcal{BUC}(\mathbb{R}^n)$ a $\mathcal{F}u(\xi) \rightarrow 0$ pre $|\xi| \rightarrow \infty$.
- Nech $X = L^2(\mathbb{R})$. Položte $(T\varphi)(x) = \varphi(x+a)$, kde $a > 0$, a ukážte, že T je unitárne zobrazenie so spektrom $\sigma(T) = \sigma_c(T) = \{\lambda; |\lambda| = 1\}$.

[9] Dokážte, že pre adjungované zobrazenie platí $\sigma(A') = \sigma(A)$. (Návod: Dokazujte $\varrho(A') = \varrho(A)$ a použite pritom Banachovu vetu o zobrazeniach s uzavretým oborom hodnôt. Pripomeňme, že $\mathcal{D}(A')$ nemusí byť hustý.) Ďalej ukážte, že $\sigma_r(A) \subset \sigma_p(A') \subset \sigma_r(A) \cup \sigma_p(A)$. (Návod: $\mathcal{N}(\lambda - A') = \mathcal{R}(\lambda - A)^\circ$.)

Podľa cvičenia 2 je pre $\lambda \in \varrho(A)$ zobrazenie $R(\lambda, A) := (\lambda - A)^{-1}$ prvok B-priestoru $\mathcal{L}(X)$. Vektorová funkcia $R(\cdot, A) : \varrho(A) \rightarrow \mathcal{L}(X) : \lambda \mapsto R(\lambda, A)$ sa nazýva **rezolventa**. Platí nasledujúce tvrdenie: $\varrho(A)$ je otvorená množina a rezolventa je holomorfná (analytická) vektorová funkcia. Ďalej platí

- $R(\lambda, A)R(\mu, A) = R(\mu, A)R(\lambda, A)$ (komutovanie)
- $R(\lambda, A) - R(\mu, A) = (\mu - \lambda)R(\mu, A)R(\lambda, A)$ (rezolventná (Hilbertova) identita)

Návod dôkazu: Pre $\lambda \in \varrho(A)$ a $\mu \in \mathbb{C}$ formálne platí

$$\begin{aligned} R(\mu, A) &= \frac{1}{\mu - A} = \frac{1}{(\lambda - A) - (\lambda - \mu)} = \frac{1}{\lambda - A} \cdot \frac{1}{1 - \frac{\lambda - \mu}{\lambda - A}} \\ &= R(\lambda, A) \sum_{k=0}^{\infty} (\lambda - \mu)^k R^k(\lambda, A) \end{aligned}$$

pričom uvedená nekonečná suma má zrejme zmysel pre $|\lambda - \mu| < \frac{1}{\|R(\lambda, A)\|}$. Pre takéto

μ položte $B_\mu = R(\lambda, A) \sum_{k=0}^{\infty} (\lambda - \mu)^k R^k(\lambda, A)$ a pomocou rozpisu $\mu - A = (\mu - \lambda) + (\lambda - A)$

ukážte $(\mu - A)B_\mu = I$, $B_\mu(\mu - A) = I/\mathcal{D}(A)$, odkiaľ plynie $\mu \in \varrho(A)$, $R(\mu, A) = B_\mu$, a teda tiež holomorfnosť rezolventy. K dôkazu identity (i) resp. (ii) použite identitu

$$(\lambda - A)(\mu - A) = (\mu - A)(\lambda - A)$$

resp. rozpis

$$R(\lambda - A) - R(\mu, A) = R(\lambda, A)(\mu - A)R(\mu, A) - R(\lambda, A)(\lambda - A)R(\mu, A).$$

[10] Nech sú A, B uzavreté zobrazenia. Ukážte, že potom platí

- (i) Ak $\lambda \in \varrho(A) \cap \varrho(B)$, potom $R(\lambda, A)(B - A)R(\lambda, B) \subset R(\lambda, B) - R(\lambda, A)$.
- (ii) Ak $\lambda \in \varrho(A)$, $\mathcal{D}(A) \subset \mathcal{D}(B)$ a zobrazenie $C = (B - A)R(\lambda, A)$ je spojité, $\|C\| < 1$, potom $\lambda \in \varrho(B)$, $R(\lambda, B) = R(\lambda, A) \sum_{k=0}^{\infty} C^k$.

[11] Nech je A uzavreté zobrazenie, $\varrho(A) \neq \emptyset$, a nech $B \in \mathcal{L}(X)$. Potom platí: A komutuje s B (t.j. $BA \subset AB$) práve vtedy, keď existuje $\lambda \in \varrho(A)$ tak, že $R(\lambda, A)B = BR(\lambda, A)$, a to platí práve vtedy, keď pre každé $\lambda \in \varrho(A)$ je $R(\lambda, A)B = BR(\lambda, A)$. Dokážte. (Návod: Ak B komutuje s A , potom $R(\lambda, A)B = R(\lambda, A)B(\lambda - A)R(\lambda - A) = R(\lambda, A)(\lambda - A)BR(\lambda, A) = BR(\lambda, A)$. Ak B komutuje s $R(\lambda, A)$, potom $BAR(\lambda, A) = B(\lambda R(\lambda, A) - I) = (\lambda R(\lambda, A) - I)B = AR(\lambda, A)B = ABR(\lambda, A)$, takže $BA \subset AB$.)

[12] Nech je A uzavreté zobrazenie s hustým definičným oborom a nech $\varrho(A) \neq \emptyset$. Potom je A^n uzavreté zobrazenie s hustým definičným oborom. Dokážte.

Riešenie pre $n = 2$: Nech $\lambda \in \varrho(A)$, $x \in X$ a $\varepsilon > 0$. Potom existuje $\tilde{x} \in \mathcal{D}(A)$ tak, že $\|x - \tilde{x}\| < \varepsilon$. Pre $y = (\lambda - A)\tilde{x}$ ďalej existujú $y_n \in \mathcal{D}(A)$ tak, že $y_n \rightarrow y$. Potom pre $z_n = R(\lambda, A)y_n$ platí $z_n \in \mathcal{D}(A^2)$, $z_n \rightarrow R(\lambda, A)y = \tilde{x}$, takže $\|x - z_n\| < \varepsilon$ pre veľké n , odkiaľ plynie hustota $\mathcal{D}(A^2)$.

Ak $x_n \in \mathcal{D}(A^2)$, $x_n \rightarrow x$, $A^2x_n \rightarrow z$, potom rozpisom $A = A - \lambda + \lambda$ dostávame $Ax_n = -R(\lambda, A)A^2x_n - \lambda x_n + \lambda^2 R(\lambda, A)x_n$, t.j. $Ax_n \rightarrow y$ pre vhodné y , odkiaľ vzhľadom k uzavretosti A plynie $x \in \mathcal{D}(A)$, $Ax = y$, $y \in \mathcal{D}(A)$, $Ay = z$, takže tiež $x \in \mathcal{D}(A^2)$, $A^2x = z$, t.j. A^2 je uzavreté.

Nech je σ_1 ohraničená podmnožina $\sigma(A)$, ktorá je zároveň uzavretá i otvorená v $\sigma(A)$ (tzv. spektrálna množina). Nech je Γ konečný systém Jordanovych kriviek konečnej dĺžky oddelujúci σ_1 od $\sigma(A) \setminus \sigma_1$ (t.j. $\text{ind}_\Gamma \lambda = 1$ pre $\lambda \in \sigma_1$ a $\text{ind}_\Gamma \lambda = 0$ pre $\lambda \in \sigma(A) \setminus \sigma_1$). Potom je zobrazenie $P :=$

$\frac{1}{(2\pi i)} \int_{\Gamma} R(\lambda, A) d\lambda$ spojité projekcia v X , $P(X) \subset \mathcal{D}(A)$. Ak označíme $X_1 = P(X), X_2 = (I - P)(X)$, potom sú priestory X_1, X_2 A -invariantné, zúženie A_1 zobrazenia A na priestor X_1 je spojité lineárne zobrazenie v priestore X_1 so spektrom $\sigma(A_1) = \sigma_1$ a zúženie A_2 zobrazenia A na $\mathcal{D}(A) \cap X_2$ je uzavreté zobrazenie v X_2 so spektrom $\sigma(A_2) = \sigma(A) \setminus \sigma_1$.

Ak je špeciálne $\sigma_1 = \{\lambda_o\}$ (izolovaný bod spektra), potom má rezolventa v okolí bodu λ_o Laurantov rozvoj

$$R(\lambda, A) = \frac{P}{\lambda - \lambda_o} + \sum_{k=1}^{\infty} \frac{B^k}{(\lambda - \lambda_o)^{k+1}} - \sum_{k=0}^{\infty} (\lambda - \lambda_o)^k C^{k+1},$$

kde $B = (A - \lambda_o)P$, $C = -\frac{1}{2\pi i} \int_{\Gamma} \frac{R(\lambda, A)}{\lambda - \lambda_o} d\lambda$ a P je príslušná spektrálna projekcia. Ak je λ_o pól rezolventy stupňa ν , potom $\lambda_o \in \sigma_p(A)$ a $X_1 = \mathcal{N}((\lambda_o - A)^n)$, $X_2 = \mathcal{R}((\lambda_o - A)^n)$ pre každé $n \geq \nu$ (číslo ν sa nazýva Rieszov index vlastného čísla λ_o).

Idea dôkazu 1. časti tvrdenia: Označme $\oint = \frac{1}{2\pi i} \int$. Nech sú Γ_1, Γ_2 dva systémy Jordanovych kriviek splňujúce predpoklady tvrdenia a nech $\text{ind}_{\Gamma_1} \lambda = 0$ pre $\lambda \in \Gamma_2$, $\text{ind}_{\Gamma_2} \lambda = 1$ pre $\lambda \in \Gamma_1$. Potom platí

$$\begin{aligned} P^2 &= \oint_{\Gamma_1} \oint_{\Gamma_2} R(\lambda, A) R(\mu, A) d\mu d\lambda = \oint_{\Gamma_1} \oint_{\Gamma_2} \frac{R(\lambda, A) - R(\mu, A)}{\mu - \lambda} d\mu d\lambda \\ &= \oint_{\Gamma_1} \oint_{\Gamma_2} \frac{R(\lambda, A)}{\mu - \lambda} d\mu d\lambda - \oint_{\Gamma_2} \oint_{\Gamma_1} \frac{R(\mu, A)}{\mu - \lambda} d\lambda d\mu = \oint_{\Gamma_1} R(\lambda, A) d\lambda - 0 = P, \end{aligned}$$

takže P je projekcia. S využitím posledného cvičenia v dodatku II dostávame ďalej pre $x \in X$

$$\begin{aligned} \oint_{\Gamma} \lambda R(\lambda, A) x d\lambda &= \oint_{\Gamma} (\lambda R(\lambda, A) - I)x d\lambda = \oint_{\Gamma} A R(\lambda, A) x d\lambda \\ &= A \left(\oint_{\Gamma} R(\lambda, A) x d\lambda \right) = APx, \end{aligned}$$

takže $Px \in \mathcal{D}(A)$, $AP \in \mathcal{L}(X)$. Pre $x \in \mathcal{D}(A)$ platí tiež

$$APx = \oint_{\Gamma} A R(\lambda, A) x d\lambda = \oint_{\Gamma} R(\lambda, A) Ax d\lambda = PAx,$$

odkiaľ plynie A -invariantnosť priestorov X_1 a X_2 .

Zvoľme $\mu \in \mathbb{C} \setminus \Gamma$ a položme $B = \int_{\Gamma} \frac{R(\lambda, A)}{\mu - \lambda} d\lambda$. Ak $\text{ind}_{\Gamma} \mu = 0$, potom pre $x \in X_1$

platí

$$(\mu - A)Bx = B(\mu - A)x = \int_{\Gamma} \left(R(\lambda, A) + \frac{I}{\mu - \lambda} \right) x d\lambda = Px = x ,$$

takže $\mu \in \varrho(A_1)$. Analogicky pre $\text{ind}_{\Gamma} \mu = 1$ a $x \in X_2$ (resp. $x \in \mathcal{D}(A_2)$) dostávame $(\mu - A)Bx = -x$ (resp. $B(\mu - A)x = -x$), takže $\mu \in \varrho(A_2)$. Zvyšok tvrdenia plynie z rovnosti $\sigma(A) = \sigma(A_1) \cup \sigma(A_2)$.

[13] Nech je λ_o izolovaný bod spektra. Dokážte, že pre zobrazenia P, B, C vyskytujúce sa v Laurantovom rozvoji rezolventy platí $PC = CP = 0$, $B = BP = PB$, $CA \subset AC \in \mathcal{L}(X)$, $(\lambda_o - A)C = P - 1$.

[14] Nech je λ_o izolovaný bod spektra a nech $\dim \mathcal{R}(P) < \infty$, kde $P = P(\lambda_o)$ je spektrálna projekcia príslušná spektrálnej množine $\sigma_1 = \{\lambda_o\}$. Ukážte, že potom je λ_o nutne pól rezolventy, a teda tiež $\lambda_o \in \sigma_p(A)$. (Návod: Pre spektrum zobrazenia $D = (A - \lambda_o)/X_1$ platí $\sigma(D) = \{0\}$, pričom ide o zobrazenie v konečnorozmernom priestore $X_1 = \mathcal{R}(P)$. Odtiaľ plynie $D^n = 0$ pre vhodné n , takže $B^k = D^k P = 0$ pre dostatočne veľké k .)

[15] Nech je A matica z príkladu 1. Čomu sa rovná Rieszov index vlastných čísel 1 a 2 ? ($\nu_1 = 3$, $\nu_2 = 1$)

[16] Nech má rezolventa $R(\cdot, A)$ izolovanú singularitu v ∞ . Dá sa ukázať, že táto singularita je odstrániteľná (t.j. rezolventa je analytická v ∞) práve vtedy, keď $A \in \mathcal{L}(X)$. Ukážte, že ak $A \notin \mathcal{L}(X)$, musí íst' dokonca o podstatnú singularitu, t.j. ∞ nie je pól rezolventy. (Návod: Nech je ∞ pól rezolventy, $R(\lambda, A) = \lambda^k R_k + \lambda^{k-1} R_{k-1} + \dots$, kde $k \geq 1$, $R_k \neq 0$. Potom $AR(\lambda, A) = -1 + \lambda R(\lambda, A) = -1 + \lambda^{k+1} R_k + \lambda^k R_{k-1} + \dots$, takže pre každé $x \in X$ a $\lambda \rightarrow \infty$ platí $\lambda^{-k-1} R(\lambda, A)x \rightarrow 0$ a $A(\lambda^{-k-1} R(\lambda, A)x) \rightarrow R_k x$. Z uzavretosti A plynie $R_k x = 0$, spor.)

[17] Na základe tvrdenia v predošлом cvičení definujme tzv. rozšírené spektrum $\tilde{\sigma}(A)$ ako $\sigma(A) \cup \{\infty\}$ pre $A \notin \mathcal{L}(X)$ a položme $\tilde{\sigma}(A) = \sigma(A)$ pre $A \in \mathcal{L}(X)$. Ukážte, že pre prosté uzavreté zobrazenie A s hustým $\mathcal{D}(A)$ i $\mathcal{R}(A)$ platí $\lambda \in \tilde{\sigma}(A) \iff \frac{1}{\lambda} \in \tilde{\sigma}(A^{-1})$ (kde kladieme $1/0 = \infty$, $1/\infty = 0$). Vyslovte a dokážte tiež analogické tvrdenia pre $\sigma_p(A)$, $\sigma_r(A)$ a $\sigma_c(A)$.

[18] Nech $X = L^2(\mathbb{R})$, $\alpha \in \mathbb{C}$, $\text{Re } \alpha < 0$, a nech je pre $f \in X$ funkcia $y = Af \in X$ definovaná ako riešenie diferenciálnej rovnice $y' = \alpha y + f$, t.j. $y(t) = \int_{-\infty}^t e^{\alpha(t-\tau)} f(\tau) d\tau$.

Ukážte, že A je normálne zobrazenie a $\sigma(A) = \sigma_c(A) = \left\{ \frac{1}{ix - \alpha} ; x \in \mathbb{R} \right\} \cup \{0\}$. (Návod:

Pomocou Fourierovej transformácie ukážte, že $\sigma(A^{-1}) = \sigma_c(A^{-1}) = \{ix - \alpha; x \in \mathbb{R}\}$ a potom s využitím predošlého príkladu určte $\sigma(A)$ a $\sigma_c(A)$. Normalitu dokazujte tiež najprv pre zobrazenie A^{-1} .)

Pri určovaní spektra operátora $(Af)(t) = \int_{-\infty}^t h(t-\tau)f(\tau)d\tau$, kde funkcia h má tvar $h(t) = \sum_{i=1}^k c_i \exp(\alpha_i t)$ ($\operatorname{Re} \alpha_i < 0$), sa dá tiež použiť Laplaceova transformácia (viď [NS], §6.6).

[19] Nech je σ_1 spektrálna množina zobrazenia A a nech je P príslušná spektrálna projekcia. Ukážte, že adjungované zobrazenie P' je spektrálna projekcia príslušná zobrazeniu A' (a množine σ_1).

[20] Nech je λ pól rezolventy a zároveň vlastné číslo A konečnej (algebraickej) násobnosti. Potom platí $\dim \mathcal{N}(\lambda - A) = \dim \mathcal{N}(\lambda - A')$, $\mathcal{R}(\lambda - A) = \mathcal{N}(\lambda - A')^\circ$. Dokážte.

(Návod: Nech $X = X_1 \oplus X_2$, $A = A_1 \oplus A_2$ je spektrálny rozklad príslušný spektrálnej množine $\sigma_1 = \{\lambda\}$. Potom $\dim X_1 < \infty$, $\mathcal{R}(\lambda - A) = \mathcal{R}(\lambda - A_1) \oplus \mathcal{R}(\lambda - A_2) = \mathcal{R}(\lambda - A_1) \oplus X_2$, takže

$$\begin{aligned}\dim \mathcal{N}(\lambda - A') &= \dim \mathcal{R}(\lambda - A)^\circ = \dim \mathcal{R}(\lambda - A_1)^\circ(X_1) \\ &= \dim \mathcal{N}(\lambda - A_1) = \dim \mathcal{N}(\lambda - A).\end{aligned}$$

Ďalej použite Banachovu vetu o zobrazeniach s uzavretým oborom hodnôt.)

2. SPEKTRUM SPOJITÝCH ZOBRAZENÍ

*Ak je $A \in \mathcal{L}(X)$, potom je $\sigma(A)$ neprázdna kompaktná množina. Ak položíme $r(A) = \sup\{|\lambda| ; \lambda \in \sigma(A)\}$ (tzv. **spektrálny polomer**), potom platí $r(A) = \lim_{n \rightarrow \infty} \|A^n\|^{1/n} \leq \|A\|$. Ak je naviac X H-priestor a A je samoadjungované, potom $r(A) = \|A\|$.*

Idea dôkazu: Označme $\varrho = \inf_n \|A^n\|^{1/n} \leq \|A\|$, $s = \limsup_{n \rightarrow \infty} \|A^n\|^{1/n}$. K danému $\varepsilon > 0$ zvolíme m tak, aby $\|A^m\|^{1/m} < \varrho + \varepsilon$ a položme $C = \max_{0 \leq i < m} \|A^i\|$. Potom pre $n = pm + q$, $0 \leq q < m$, dostávame $\|A^n\| \leq C(\varrho + \varepsilon)^{pm}$, odkiaľ jednoducho plynie $s \leq \varrho + \varepsilon$, a teda tiež $s \leq \varrho$, čiže existuje $\lim \|A^n\|^{1/n} = \varrho$.

Ak $|\lambda| > \varrho$, potom podobne ako v dôkaze otvorenosti rezolventnej množiny ukáže, že existuje $R(\lambda, A) = \frac{1}{\lambda} \sum_{k=0}^{\infty} \frac{A^k}{\lambda^k}$, t.j. $r(A) \leq \varrho$. Ďalej z tohto explicitného výjadrenia $R(\lambda, A)$ plynie $\|R(\lambda, A)\| \rightarrow 0$ pre $|\lambda| \rightarrow \infty$, takže spektrum nemôže byť prázdro.

(inak by totiž rezolventa musela byť podľa Liouvillovej vety konštantná, t.j. $R(\cdot, A) \equiv 0$, čo nie je možné).

Zvoľme teraz $R > r(A)$. Z jednoznačnosti Laurantovho rozvoja plynie, že rad

$$R(\lambda, A) = \frac{1}{\lambda} \sum_{k=0}^{\infty} \frac{A^k}{\lambda^k} \text{ konverguje na kružnici } |\lambda| = R, \text{ takže}$$

$$\|A^n\| = \left\| \frac{1}{2\pi i} \int_{|\lambda|=R} \lambda^n R(\lambda, A) d\lambda \right\| \leq R^{n+1} \max_{|\lambda|=R} \|R(\lambda, A)\|,$$

odkiaľ plynie $\varrho \leq R$, a teda tiež $\varrho \leq r(A)$.

V prípade samoadjungovaného zobrazenia A platí $\|A\| = \sup_{\|x\| \leq 1} |\langle Ax, x \rangle|$, odkiaľ

dostaneme $\|A^{2^k}\| = \|A\|^{2^k}$, takže $r(A) = \|A\|$.

[21] Nech $X = \ell^1$, $A : (x_1, x_2, x_3, \dots) \mapsto (x_2, x_3, x_4, \dots)$. Potom $\sigma(A) = \{\lambda ; |\lambda| \leq 1\}$, $\sigma_p(A) = \{\lambda ; |\lambda| < 1\}$, $\sigma_c(A) = \{\lambda ; |\lambda| = 1\}$ a pre adjungované zobrazenie platí $A' : \ell^\infty \rightarrow \ell^\infty : (x_1, x_2, x_3, \dots) \mapsto (0, x_1, x_2, \dots)$, $\sigma(A') = \sigma_r(A') = \{\lambda ; |\lambda| \leq 1\}$.

[22] Nech $X = \mathcal{BUC}((0, 1))$, $(Af)(t) = t \int_0^1 sf(s) ds$. Ukážte, že potom $\sigma(A) = \sigma_p(A) = \{0, 1/3\}$.

[23] Nech $X = L^2((0, 1))$, $(Ax)(t) = \int_0^t K(t, s)x(s) ds$, kde $K \in L^2((0, 1)^2)$. Potom platí $r(A) = 0$ (zobrazenia s touto vlastnosťou sa nazývajú kváznilpotentné). Dokážte toto tvrdenie za dodatočného predpokladu $|K(t, s)| \leq M$. (Návod: Dokážte indukciou $\int_0^t |(A^k x)(s)|^2 ds \leq \frac{(Mt)^{2k} \|x\|^2}{k! 2^k}$, odkiaľ $\|A^k\|^{1/k} \rightarrow 0$.)

Ukážte, že $r(A) = 0$ tiež v prípade $X = \mathcal{C}([0, 1])$ a $K \in \mathcal{C}([0, 1]^2)$.

[24] Nech $A, B \in \mathcal{L}(X)$ komutujú. Dokážte, že potom $r(A + B) \leq r(A) + r(B)$, $r(AB) \leq r(A)r(B)$. Platia tieto nerovnosti aj bez predpokladu komutovania A, B ? (Návod: Uvažujte $A = \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}$, $B = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$.)

[25] Nech je X H-priestor, nech $A \in \mathcal{L}(X)$ je normálny a $r(A) = 0$. Dokážte, že potom $A = 0$. (Návod: $\|A^* A\| = r(A^* A) \leq r(A^*)r(A) = 0$)

[26] Nech je A uzavreté zobrazenie a nech je λ_o izolovaný bod $\sigma(A)$. Ukážte, že hlavná časť príslušného Laurantovho rozvoja rezolventy konverguje pre ľubovoľné $\lambda \neq \lambda_o$. (Návod: $r(B) = 0$.)

[27] Nech $A_k, A \in \mathcal{L}(X)$, $A_k \rightarrow A$ v $\mathcal{L}(X)$. Nech $\lambda_k \in \sigma(A_k)$, $\lambda_k \rightarrow \lambda$. Potom platí $\lambda \in \sigma(A)$. Dokážte.

Opačné tvrdenie (ku každému $\lambda \in \sigma(A)$ existujú $\lambda_k \in \sigma(A_k)$ tak, že $\lambda_k \rightarrow \lambda$) obecne neplatí, dokonca nemusí ani $r(A_k) \rightarrow r(A)$. Dokážte platnosť uvedeného obráteného tvrdenia za dodatočného predpokladu, že X je H-priestor a zobrazenia A_k, A sú samoadjungované.

[28] Nech $A, B \in \mathcal{L}(X)$. Potom $\sigma(AB) \setminus \{0\} = \sigma(BA) \setminus \{0\}$. Dokážte. (Návod: Ak $1 \in \varrho(AB)$, $C = R(1, AB)$, potom $(1 + BCA) = R(1, BA)$, takže $1 \in \varrho(BA)$.)

[29] (i) Použite cvičenie 28 na dôkaz neexistencie zobrazení $A, B \in \mathcal{L}(X)$ s vlastnosťou $[A, B] = 1$, kde $[A, B] = AB - BA$. (Návod: Ak $AB - BA = 1$, potom $\sigma(AB) = \sigma(BA + 1) = \sigma(BA) + 1$.) Dá sa dokonca dokázať, že v nekonečnorozmernom priestore pre ľubovoľné $K \in \mathcal{K}(X)$ neexistujú $A, B \in \mathcal{L}(X)$ tak, že $[A, B] = 1 + K$, pričom v separabilnom H-priestore sú zobrazenia tvaru $1 + K$ jedinými zobrazeniami, ktoré sa nedajú napísat' v tvare $[A, B]$.

(ii) Existujú uzavreté zobrazenia vlastnosťou $[A, B] = 1/D$, kde $D = \mathcal{D}(AB) \cap \mathcal{D}(BA)$ je hustý podpriestor X ? (Návod: Položte $X = L^2(\mathbb{R})$, $Af = f'$, $(Bf)(x) = xf(x)$.)

(iii) Ukážte, že ak pre $A, B \in \mathcal{L}(X)$ platí $[A, [A, B]] = 0$, potom platí $r([A, B]) = 0$. (Návod: Pre $C \in \mathcal{L}(X)$ položme $\Delta C = AC - CA$, takže $[A, B] = \Delta B$. S využitím identít $\Delta(BC) = \Delta B \cdot C + B \cdot \Delta C$ a $\Delta^2 B = 0$ dokážte identitu $\Delta^n B^n = n!(\Delta B)^n$ a tú použite na odhad $\|(\Delta B)^n\|^{1/n}$.)

[30] Nech $A \in \mathcal{L}(X)$. Položme

$$\sigma_{\text{appr}}(A) = \{\lambda ; (\exists x_n \in X) \|x_n\| = 1, \|(\lambda - A)x_n\| \rightarrow 0\}$$

(aproximativne bodové spektrum). Dokážte, že platí:

- (i) $\sigma_p(A) \cup \sigma_c(A) \subset \sigma_{\text{appr}}(A)$
- (ii) $\sigma_{\text{appr}}(A)$ je uzavretá množina
- (iii) $\partial\sigma(A) \subset \sigma_{\text{appr}}(A)$

Nech $A \in \mathcal{L}(X)$, \mathcal{U} je okolie $\sigma(A)$ v \mathbb{C} a $f : \mathcal{U} \rightarrow \mathbb{C}$ je analytická funkcia. Potom môžeme definovať zobrazenie

$$f(A) = \frac{1}{2\pi i} \int_{\Gamma} f(\lambda) R(\lambda, A) d\lambda,$$

kde Γ je ľubovoľný konečný systém Jordanovych kriviek konečnej dĺžky s vlastnosťou $\text{ind}_{\Gamma}\lambda = 1$ pre $\lambda \in \sigma(A)$, $\text{ind}_{\Gamma}\lambda = 0$ pre $\lambda \in \mathbb{C} \setminus \mathcal{U}$. Potom platí

- $f(A) \in \mathcal{L}(X)$
- $f \mapsto f(A)$ je lineárne zobrazenie
- $(fg)(A) = f(A)g(A)$
- $f(\lambda) = \sum_{n=0}^{\infty} \alpha_n \lambda^n$ na okolí $\sigma(A)$ $\Rightarrow f(A) = \sum_{n=0}^{\infty} \alpha_n A^n$ (v $\mathcal{L}(X)$)

- $f_n \rightarrow f$ rovnomerne na okolí $\sigma(A) \Rightarrow f_n(A) \rightarrow f(A)$ v $\mathcal{L}(X)$
- $f(\sigma(A)) = \sigma(f(A))$
- $f(A') = (f(A))'$
- ak $A, B \in \mathcal{L}(X)$ komutujú, f je analytická v ε -okolí $\sigma(A)$ a $|\lambda| < \varepsilon$ pre každé $\lambda \in \sigma(B)$, potom je f analytická v okolí $\sigma(A + B)$ a platí

$$f(A + B) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{f^{(n)}(A)B^n}{n!}.$$

Podobne sa dá definovať zobrazenie $f(A) \in \mathcal{L}(X)$ aj pre neohraničené (t.j. nespojité) uzavreté zobrazenie A s neprázdnym $\varrho(A)$, ak je f analytická na okolí $\sigma(A)$ a v nekonečne. Tu platí

$$f(A) = f(\infty) I + \frac{1}{2\pi i} \int_{\Gamma} f(\lambda) R(\lambda, A) d\lambda.$$

[31] Dokážte prvých 7 tvrdení o zobrazeniach $f(A)$. V prípade dôkazu $(fg)(A) = f(A)g(A)$ postupujte podobne ako v dôkaze $P^2 = P$ pre spektrálnu projekciu.

[32] Nech $A \in \mathcal{L}(X)$ je kvázinilpotentné zobrazenie (t.j. $r(A) = 0$) a nech existuje funkcia $f \not\equiv 0$ analytická v okolí nuly tak, že $f(A) = 0$. Potom je A nilpotentné, t.j. $A^n = 0$ pre vhodné n . Dokážte.

Riešenie: Pre vhodné n platí $f(\lambda) = \lambda^n g(\lambda)$, kde $g(0) \neq 0$. Potom $A^n = (fg^{-1})(A) = f(A)g^{-1}(A) = 0$.

[33] Nech $A \in \mathcal{L}(X)$ a nech $P(A) = 0$ pre polynóm P stupňa n . Ukážte, že potom má množina $\sigma(A)$ nanajvýš n prvkov.

3. SPEKTRUM A KOMPAKTNOSŤ

Nech je $A \in \mathcal{K}(X)$. Potom pre ľubovoľné $\lambda \neq 0$ je $\mathcal{R}(\lambda - A)$ uzavretý a platí tzv. Fredholmova alternatíva: bud' $\mathcal{R}(\lambda - A) = X$ alebo (vo vylučovacom zmysle) $\mathcal{N}(\lambda - A) \neq \{0\}$. Odtiaľ (na základe vety o otvorenom zobrazení) plynie, že každé $\lambda \in \sigma(A)$, $\lambda \neq 0$, je vlastným číslom zobrazenia A . Naviac sa dá ukázať, že každé nenulové $\lambda \in \sigma(A)$ je izolovaným bodom spektra, takže $\sigma(A)$ je nanajvýš spočítateľná množina.

[34] Nech $A \in \mathcal{K}(X)$, $0 \neq \lambda_o \in \sigma(A)$ a nech $P = P(\lambda_o)$ je projekcia príslušná spektrálnej množine $\{\lambda_o\}$. Ukážte, že platí $\dim \mathcal{R}(P) < \infty$, takže λ_o je pól rezolventy a vlastné číslo konečnej algebraickej násobnosti a platia tiež tvrdenia cvičenia 20. (Návod:

$$P = \frac{1}{2\pi i} \int_{\Gamma} R(\lambda, A) d\lambda = \frac{1}{2\pi i} \int_{\Gamma} \left(R(\lambda, A) - \frac{1}{\lambda} \right) d\lambda = \frac{1}{2\pi i} \int_{\Gamma} \frac{1}{\lambda} AR(\lambda, A) d\lambda \in \mathcal{K}(X),$$

pretože $AR(\lambda, A) \in \mathcal{K}(X)$.)

[35] Nech $X = \ell^2$, $A(x_1, x_2, \dots) = (0, x_1, \frac{x_2}{2}, \frac{x_3}{3}, \dots)$. Ukážte, že $A \in \mathcal{K}(X)$, $\sigma(A) = \{0\}$ a 0 nie je vlastným číslom zobrazenia A . Porovnajte tento výsledok s cvičením 14.

[36] Nech $q \in \mathcal{C}([0, 1])$, $\lambda \in \mathbb{C}$. Ukážte, že platí: buď má úloha

$$-u'' + \lambda qu = f \quad \text{v } (0, 1)$$

$$u(0) = u(1) = 0$$

pre každé $f \in \mathcal{C}([0, 1])$ jednoznačné riešenie $u \in \mathcal{C}^2([0, 1])$ alebo má homogénna úloha

$$-u'' + \lambda qu = 0 \quad \text{v } (0, 1)$$

$$u(0) = u(1) = 0$$

netriviálne riešenie. Čo sa dá povedať o množine tých $\lambda \in \mathbb{C}$, pre ktoré nastáva druhá možnosť? (Návod: Reformulujte úlohu ako integrálnu rovnicu.)

[37] Nech $A \in \mathcal{L}(X)$ a nech $P(A) \in \mathcal{K}(X)$ pre vhodný polynóm P . Potom je $\sigma(A)$ spočítateľná množina s konečným počtom hromadných bodov. Dokážte.

Ak je X H-priestor a zobrazenie $A \in \mathcal{K}(X)$ je samoadjungované, potom sú všetky jeho vlastné čísla reálne, ich algebraická násobnosť sa rovná geometrickej a vlastné vektory príslušné rôznym vlastným vektorom sú navzájom kolmé (vid' tiež nasledujúci §). Naviac v X existuje ortonormálna báza $\{e_\alpha\}$ tvorená vlastnými vektorami zobrazenia A , pričom A sa dá napísat v tvare $Ax = \sum \lambda_k \langle x, e_k \rangle e_k$, kde e_k sú vlastné vektory (a prvky spomínanej bázy) prislúchajúce nenulovým vlastným číslam λ_k a pre vlastné čísla λ_k platí $\lambda_k \rightarrow 0$ (pokiaľ ich nie je len konečne veľa).

Idea dôkazu existencie spomínanej bázy: Pre každé $0 \neq \lambda \in \sigma(A)$ zvolíme ortonormálnu bázu konečnorozmerného priestoru $\mathcal{N}(\lambda - A)$; zjednotením týchto báz dostaneme

ortonormálny zoznam $E = \{e_k\}$. Ak položíme $Y = E^\perp$, potom je A/Y samoadjungované, $\|A/Y\| = r(A/Y) = 0$.

[38] Nech je X H-priestor a nech je zobrazenie $A \in \mathcal{K}(X)$ samoadjungované. Usporiadajme jeho vlastné čísla $\{\lambda_k\}$ podľa veľkosti ich absolútnych hodnôt: $|\lambda_1| \geq |\lambda_2| \geq \dots$ (každé vlastné číslo je v tejto postupnosti zapísané toľkokrát, kolko je jeho násobnosť). Dokážte, že potom platí

$$|\lambda_k| = \max\{|\langle Ax, x \rangle| ; \|x\| \leq 1, x \perp \{e_1, \dots, e_{k-1}\}\}.$$

(Návod: $|\lambda_1| = r(A) = \|A\| = \max\{|\langle Ax, x \rangle| ; \|x\| \leq 1\}$. Ďalej uvažujte $A_1 = A/\{e_1\}^\perp$ atď.) Takisto platí

$$|\lambda_k| = \inf_M \sup\{|\langle Ax, x \rangle| ; \|x\| = 1, x \perp M\}$$

(kde M sú podpriestory X dimenzie $k-1$). Využite túto variačnú charakterizáciu vlastných čísel na dôkaz nerovnosti $\lambda_k(A_1) \leq \lambda_k(A_2)$, kde $A_i \in \mathcal{K}(X)$ sú samoadjungované a nezáporné, $A_1 \leq A_2$ (t.j. $A_2 - A_1 \geq 0$) a $\lambda_k(A_i)$ je k -te vlastné číslo zobrazenia A_i ($i = 1, 2$).

[39] Nech $X = L^2((0, 1))$, $(Af)(x) = \int_0^1 K(x, y)f(y) dy$, kde $K(x, y) = \cos 2\pi(x-y)$ resp. $K(x, y) = \min(x, y)$ resp. $K(x, y) = e^{-|x-y|}$. Podľa cvičení v predošlých kapitolách je $A \in \mathcal{K}(X)$ samoadjungované. Nájdite vlastné čísla a funkcie zobrazenia A . (Výsledok: Pre $K(x, y) = \cos 2\pi(x-y)$ je $\sigma(A) = \{1/2, 0\}$, $\mathcal{N}(1/2 - A) = \{c_1 e^{2\pi i x} + c_2 e^{-2\pi i x}\}$. Pre $K(x, y) = \min(x, y)$ je $\sigma(A) = \{((n + \frac{1}{2})\pi)^{-2} ; n \text{ celé}\}$ a príslušné vlastné funkcie majú tvar $\varphi_n(x) = \sin \pi(n + \frac{1}{2})x$; ide o riešenie diferenciálnej rovnice $\lambda\varphi'' + \varphi = 0$, $\varphi(0) = 0$, $\varphi'(1) = 0$.

Pre $K(x, y) = e^{-|x-y|}$ platí $\sigma(A) = \left\{ \frac{2}{1+k_n^2} \right\}_n$ a príslušné vlastné funkcie majú tvar $\varphi_n(x) = \sin(k_n x) + k_n \cos(k_n x)$, kde k_n sú kladné korene rovnice $2 \cot g k = k - 1/k$; funkcie φ_n sú riešeniami diferenciálnej rovnice $\varphi'' = (1 - 2\lambda)\varphi$, $\varphi'(0) = \varphi(0)$, $\varphi'(1) = -\varphi(1)$.)

[40] Nech je X separabilný H-priestor, $A \in \mathcal{K}(X)$ samoadjungované, nech $\{e_k\}$ je ortonormálna báza X tvorená vlastnými vektormi zobrazenia A s vlastnými číslami λ_k . Nech $\lambda \in \rho(A)$. Ukážte, že riešenie x rovnice $\lambda x - Ax = y$ možno vyjadriť v tvare $x = \sum \frac{\langle y, e_k \rangle}{\lambda - \lambda_k} e_k$, takže $R(\lambda, A)x = \sum \frac{1}{\lambda - \lambda_k} P_k x$, kde P_k je spektrálna projekcia príslušná λ_k .

[41] Nech je X separabilný H-priestor a $A \in \mathcal{K}(X)$. Ukážte, že existujú ortonormálne bázy $\{e_k\}$, $\{f_k\}$ v X a postupnosť nezáporných čísel $\{\lambda_k\}$, $\lambda_k \rightarrow 0$, tak, že $Ax = \sum \lambda_k \langle x, e_k \rangle f_k$. (Návod: Ukážte, že zobrazenie $|A|$ je kompaktné (a samoadjungované), takže $|A|x = \sum \lambda_k \langle x, e_k \rangle e_k$. Ďalej $A = U|A|$, kde $U/\overline{\mathcal{R}(|A|)}$ je izometria, $\langle Ue_i, Ue_j \rangle = \langle e_i, e_j \rangle$ pre nenulové λ_i, λ_j .)

[42] Povieme, že uzavreté zobrazenie A má **kompaktnú rezolventu**, ak existuje $\lambda_o \in \rho(A)$ tak, že $R(\lambda_o, A) \in \mathcal{K}(X)$. Ukážte, že pre zobrazenie A s kompaktnou rezolventou platí

- (i) $R(\lambda, A) \in \mathcal{K}(X)$ pre každé $\lambda \in \varrho(A)$
(Návod: $R(\lambda, A) = R(\lambda_o, A) + (\lambda_o - \lambda)R(\lambda, A)R(\lambda_o, A)$)
- (ii) každý $\lambda \in \sigma(A)$ je izolovaný bod spektra, pól rezolventy a vlastné číslo konečnej násobnosti (Návod: Ukážte $\lambda \in \sigma(A) \iff \frac{1}{\lambda_o - \lambda} \in \sigma(R(\lambda_o, A))$, takže $\sigma(A)$ je izolovaná množina. Ďalej ukážte, že pre každý $\lambda \in \sigma(A)$ je príslušná spektrálna projekcia kompaktná.)
- (iii) ak je A samoadjungované, potom preň platia analogické tvrdenia ako pre kompaktné samoadjungované zobrazenia (existencia ortonormálnej bázy vlastných vektorov, ...).

[43] Nech je Ω ohraničená oblasť v \mathbb{R}^n s hladkou hranicou, $X = L^2(\Omega)$, $Au = -\Delta u$ pre $u \in \mathcal{D}(A) = \{u \in W^{2,2}(\Omega); u = 0 \text{ na } \partial\Omega\}$. Ukážte, že zobrazenie A má kompaktnú rezolventu. (Návod: Platí

$$\|u\| \cdot \|A^{-1}u\| \geq \langle u, A^{-1}u \rangle = \int_{\Omega} |\nabla(A^{-1}u)|^2 dx \geq c \|A^{-1}u\|_{W^{1,2}}^2,$$

takže $\|A^{-1}u\|_{W^{1,2}} \leq C\|u\|$. Odtiaľ s použitím kompaktnosti vnorenia $W^{1,2} \hookrightarrow L^2$ plynie kompaktnosť A^{-1} .)

Pretože A je tiež samoadjungované a kladné, je jeho spektrum tvorené postupnosťou kladných vlastných čísel $\lambda_1 \leq \lambda_2 \leq \dots$, pričom $\lambda_k \rightarrow \infty$ a dá sa tiež ukázať $\lambda_1 < \lambda_2$.

[44] Nech $X = L^2(\mathbb{R}^n)$, $A\varphi = -\Delta\varphi + V\varphi$, $\varphi \in \mathcal{D}(\mathbb{R}^n)$, kde $V : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^+$ je lokálne integrovateľná a $V(x) \rightarrow \infty$ pre $|x| \rightarrow \infty$. Zobrazenie A je symetrické a zdola ohraničené, takže existuje jeho Friedrichsove rozšírenie \hat{A} . Ukážte, že toto zobrazenie má kompaktnú rezolventu. (Návod: Môžeme predpokladať $V \geq 1$. Ukážte, že pre $\psi = \hat{A}^{-1}\varphi$, kde $\varphi \in \mathcal{D}(\hat{A})$, $\|\varphi\| \leq 1$, platí $\int |\nabla\psi|^2 + \int V|\psi|^2 \leq 1$ a použite Rellichove kritérium kompaktnosti v $L^2(\mathbb{R}^n)$.)

Ak ďalej zvolíme $\tilde{V} \in L^{n/2}(\mathbb{R}^n) + L^\infty(\mathbb{R}^n)$, potom sa dá ukázať, že forma $\beta(\varphi, \psi) = \int V\varphi\bar{\psi}$ a zobrazenie \hat{A} splňujú predpoklady KLMN vety, takže môžeme definovať samoadjungované zobrazenie \tilde{A} , pre ktoré formálne platí $\tilde{A}\varphi = -\Delta\varphi + V\varphi + \tilde{V}\varphi$. Ukážte, že tiež zobrazenie \tilde{A} má kompaktnú rezolventu.

[45] Nech $X = L^2(\mathbb{R})$ a \hat{A} je Friedrichsove rozšírenie zobrazenia $A\varphi = -\varphi'' + V\varphi$, kde $V(x) = x^2$ a $\mathcal{D}(A) = \mathcal{S}$. Podľa predošlých cvičení tvoria vlastné čísla zobrazenia \hat{A} postupnosť $\lambda_k \rightarrow +\infty$ ($k = 0, 1, 2, \dots$) a príslušné vlastné funkcie e_k tvoria ortonormálnu bázu v priestore X . Ukážte, že $\lambda_k = 2k + 1$ a (až na násobok) $e_k = B^k e_o$, kde $e_o(x) = e^{-x^2/2}$ a $(B\varphi)(x) = -\varphi'(x) + x\varphi(x)$. (Návod: Ukážte $Ae_o = \lambda_o e_o$, $A(B\varphi) = (\lambda + 2)B\varphi$ pre $\varphi \in \mathcal{S}$, $A\varphi = \lambda\varphi$, odkiaľ plynie, že λ_k , e_k sú vlastné čísla a vlastné funkcie zobrazenia \hat{A} . Ďalej ukážte, že $\{e_k\}$ generuje hustý podpriestor v X .)

4. PODSTATNÉ SPEKTRUM

Nech je A uzavreté zobrazenie s hustým definičným oborom. Povieme, že $\lambda \in \sigma_{\text{ess}}(A)$ (**podstatné spektrum**), ak je buď λ hromadný bod $\sigma(A)$ alebo je λ vlastné číslo nekonečnej algebraickej násobnosti alebo priestor $\mathcal{R}(\lambda - A)$ nie je uzavretý (v prípade samoadjungovaného zobrazenia v H-priestore je posledná možnosť zahrnutá v predošlých). Potom $\lambda \in \sigma(A) \setminus \sigma_{\text{ess}}(A)$ práve vtedy, ked' je λ pól rezolventy a zároveň vlastné číslo konečnej (algebraickej) násobnosti. Odtiaľ plynie, že pre každé $\lambda \notin \sigma_{\text{ess}}(A)$ je zobrazenie $\lambda - A$ fredholmovské (t.j. $\mathcal{R}(\lambda - A)$ je uzavretý, $\dim \mathcal{N}(\lambda - A) < \infty$, $\text{codim } \mathcal{R}(\lambda - A) < \infty$) a $\dim \mathcal{N}(\lambda - A) = \text{codim } \mathcal{R}(\lambda - A)$ (vid' cvičenie 20).

Definujme ďalej

$$\sigma_{\text{ess}}^1(A) = \{\lambda \in \mathbb{C}; \mathcal{R}(\lambda - A) \text{ nie je uzavretý alebo}$$

$$\dim \mathcal{N}(\lambda - A) = \text{codim } \mathcal{R}(\lambda - A) = \infty\}$$

$$\sigma_{\text{ess}}^2(A) = \{\lambda \in \mathbb{C}; \lambda - A \text{ nie je fredholmovské}\}$$

$$\sigma_{\text{ess}}^3(A) = \{\lambda \in \mathbb{C}; \lambda \in \sigma_{\text{ess}}^2(A) \text{ alebo } \dim \mathcal{N}(\lambda - A) \neq \text{codim } \mathcal{R}(\lambda - A)\}$$

Zrejme $\sigma_{\text{ess}}^1(A) \subset \sigma_{\text{ess}}^2(A) \subset \sigma_{\text{ess}}^3(A) \subset \sigma_{\text{ess}}(A)$, pričom ide o uzavreté množiny. Ak je A samoadjungované zobrazenie v H-priestore, potom platí $\sigma_{\text{ess}}^i(A) = \sigma_{\text{ess}}(A)$ ($i = 1, 2, 3$).

Podstatné spektrum je invariantné voči kompaktným poruchám; presnejšie pre ľubovoľné uzavreté zobrazenia A, B platí: *ak B je A -kompletné, potom $\sigma_{\text{ess}}^i(A + B) = \sigma_{\text{ess}}^i(A)$ pre $i = 1, 2, 3$.*

Ak pre $A \in \mathcal{L}(X)$ položíme $r_{\text{ess}}(A) = \sup\{|\lambda|; \lambda \in \sigma_{\text{ess}}(A) \cup \{0\}\}$ (analogicky $r_{\text{ess}}^i(A)$) a $\|A\|_{\text{ess}} = \inf\{\|A + K\|; K \in \mathcal{K}(X)\}$, potom pre $i = 1, 2, 3$ platí $r_{\text{ess}}^i(A) = r_{\text{ess}}(A) = \lim_{n \rightarrow \infty} (\|A^n\|_{\text{ess}})^{1/n}$.

46 Nech $\dim X = \infty$. Dokážte, že

- pre $A \in \mathcal{L}(X)$ platí $\sigma_{\text{ess}}(A) \neq \emptyset$
- pre $A \in \mathcal{K}(X)$ platí $\sigma_{\text{ess}}(A) = \{0\}$

- pre A s kompaktnou rezolventou platí $\sigma_{\text{ess}}(A) = \emptyset$

[47] Nech $X = L^2(\mathbb{R}^3)$, $H\varphi = -\Delta\varphi + V\varphi$ pre $\varphi \in \mathcal{D}(H) = W^{2,2}(\mathbb{R}^n)$, kde $V : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, $V \in L^2 + L^\infty$, $V(x) \rightarrow 0$ pre $|x| \rightarrow \infty$. Ukážte, že $\sigma_{\text{ess}}(A) = [0, +\infty)$. (Návod: H je A -kompaktnou perturbáciou operátora $A = -\Delta$.) Ukážte tiež, že predpoklad $V(x) \rightarrow 0$ pre $|x| \rightarrow \infty$ je podstatný. (Návod: Voľte $V \equiv 1$.)

[48] Nech je $\lambda \in \partial\sigma(A)$ hromadný bod $\sigma(A)$. Potom platí $\lambda \in \sigma_{\text{ess}}^1(A)$. Dokážte.

[49] Nech je λ izolovaný bod spektra, $\lambda \in \sigma_{\text{ess}}(A)$. Potom $\lambda \in \sigma_{\text{ess}}^1(A)$. Dokážte.

[50] Ukážte, že $\sigma_{\text{ess}}^3(A) = \bigcap\{\sigma(A+K) ; K \in \mathcal{K}(X)\}$.

[51] Nech $X = \ell^2 \times \ell^2$, $A : X \rightarrow X : (x, y) \mapsto ((x_2, x_3, \dots), (0, y_1, y_2, \dots))$, $K : X \rightarrow X : (x, y) \mapsto ((0, 0, 0, \dots), (x_1, 0, 0, \dots))$. Potom je $\sigma_{\text{ess}}^i(A) = \sigma_{\text{ess}}^i(A+K) = \sigma_{\text{ess}}(A+K) = \{\lambda ; |\lambda| = 1\}$ pre $i = 1, 2, 3$, ale $\sigma_{\text{ess}}(A) = \{\lambda ; |\lambda| \leq 1\}$. Dokážte.

5. SPEKTRÁLNY ROZKLAD SAMOADJUNGOVANÝCH ZOBRAZENÍ

V tomto § budeme predpokladať, že A je samoadjungované zobrazenie v H-priestore X . Za tohto predpokladu platí $\sigma(A) \subset \mathbb{R}$, $\sigma_r(A) = \emptyset$ a vlastné vektory príslušné rôznym vlastným číslam sú navzájom kolmé.

Dôkaz: Pre $x \in \mathcal{D}(A)$ platí

$$\begin{aligned} \|(\lambda - A)x\|^2 &= \langle \lambda x - Ax, \lambda x - Ax \rangle = \dots = \|(\operatorname{Re} \lambda - A)x\|^2 + |\operatorname{Im} \lambda|^2 \|x\|^2 \\ &\geq |\operatorname{Im} \lambda|^2 \|x\|^2 , \end{aligned}$$

odkiaľ plynie $\sigma(A) \subset \mathbb{R}$. Z cvičenia 9 ďalej vyplýva $\sigma_r(A) \subset \sigma_p(A^*) = \sigma_p(A)$, takže $\sigma_r(A) = \emptyset$. Ak sú λ_1, λ_2 dve rôzne vlastné čísla A a x_1, x_2 sú príslušné vlastné vektory, potom

$$\lambda_1 \langle x_1, x_2 \rangle = \langle \lambda_1 x_1, x_2 \rangle = \langle Ax_1, x_2 \rangle = \langle x_1, Ax_2 \rangle = \langle x_1, \lambda_2 x_2 \rangle = \lambda_2 \langle x_1, x_2 \rangle ,$$

takže $\langle x_1, x_2 \rangle = 0$.

Rieszov index všetkých vlastných čísel je 1 (t.j. algebraická násobnosť = geometrická násobnosť). Ak je λ_o izolovaný bod $\sigma(A)$, potom $\lambda_o \in \sigma_p(A)$. Ďalej platí $\inf \sigma(A) = \inf \{\langle Ax, x \rangle ; x \in \mathcal{D}(A), \|x\| = 1\}$, podobne pre supremum.

Ak je zobrazenie A naviac zdola ohraničené a položíme

$$\lambda_k = \sup \inf \{ \langle Ax, x \rangle ; x \in \mathcal{D}(A), \|x\| = 1, x \perp \{y_1, \dots, y_{k-1}\} \},$$

kde supremum berieme cez všetky možné $y_1, \dots, y_{k-1} \in X$, potom pre každé $n \in \mathbb{N}$ platí práve jedno z nasledujúcich dvoch tvrdení

- existuje n vlastných čísel $\lambda_1 \leq \lambda_2 \leq \dots \leq \lambda_n < \inf \sigma_{\text{ess}}(A)$
- $\inf \sigma_{\text{ess}}(A) = \lambda_n = \lambda_{n+1} = \dots$ a existuje maximálne $(n-1)$ vlastných čísel A menších než λ_n .

[52] Nech $X = L^2(\mathbb{R}^3)$, $H\varphi = -\Delta\varphi + V\varphi$ pre $\varphi \in W^{2,2}(\mathbb{R}^3)$, kde $V(x) = -1/|x|$.

Ukážte, že existuje nekonečne veľa vlastných čísel H menších než 0. (Návod: Podľa príkladu 47 je $\sigma_{\text{ess}}(H) = [0, \infty)$, takže vzhľadom k vyššie uvedenému tvrdeniu stačí dokázať, že pre každé $n \in \mathbb{N}$ existujú $f_1, f_2, \dots, f_n \in X$ lineárne nezávislé tak, že $\langle Hf, f \rangle < 0$ pre ľubovoľné nenulové f z lineárneho obalu funkcií f_1, f_2, \dots, f_n . Zvoľme $\varphi \in X$ s nosičom v množine $\{x ; 1 < |x| < 2\}$, $\varphi \not\equiv 0$, a položme $\varphi_R(x) = \varphi(x/R)$. Ukážte, že $\langle H\varphi_R, \varphi_R \rangle \leq R \int |\nabla\varphi|^2 - (R^2/2) \int |\varphi|^2 < 0$ pre $R > R_o$ a zvoľte $f_i = \varphi_{R_i}$, kde $R_i = 2^i R_o$.)

V ďalšom vyslovíme tvrdenie, podľa ktorého možno každej borelovskej množine v \mathbb{R} priradiť istú spektrálnu projekciu, pričom v prípade spektrálnej množiny zobrazenia A pôjde o spektrálnu projekciu zavedenú v prvom § tejto kapitoly. Označme si preto písmenom \mathcal{B} systém všetkých borelovských množín v \mathbb{R} (viď dodatok II).

Ortogonalna projekcia v X je zobrazenie $P \in \mathcal{L}(X)$ s vlastnosťami $P^2 = P$, $P(X) \perp (I - P)(X)$. **Rozkladom jednotky** nazývame systém ortogonálnych projekcií $(P(\Omega))_{\Omega \in \mathcal{B}}$ v X s vlastnosťami

- (i) $P(\emptyset) = 0$, $P(\mathbb{R}) = I$
- (ii) $P(\Omega_1 \cap \Omega_2) = P(\Omega_1)P(\Omega_2)$
- (iii) $\Omega = \bigcup_{n=1}^{\infty} \Omega_n$ (disj. zjednotenie) $\Rightarrow P(\Omega)x = \sum_{n=1}^{\infty} P(\Omega_n)x \quad \forall x \in X$.

Medzi samoadjungovanými zobrazeniami v X a rozkladmi jednotky existuje vzájomne jednoznačný vzťah:

Ak je $(P(\Omega))_{\Omega \in \mathcal{B}}$ rozklad jednotky a $x \in X$, označme $\mu_x(\Omega) = \langle P(\Omega)x, x \rangle$ (μ_x je tzv. spektrálna miera). Potom existuje jediné samoadjungované zobrazenie A s vlastnosťou $\langle Ax, x \rangle = \int_{\mathbb{R}} \lambda d\mu_x(\lambda)$ pre každé $x \in \mathcal{D}(A) =$

$\{x \in X ; \int_{\mathbb{R}} \lambda^2 d\mu_x < \infty\}$. Symbolicky píšeme $A = \int_{\mathbb{R}} \lambda dP_\lambda$ (kde $P_\lambda = P((-\infty, \lambda])$).

Pre l'ubovoľné samoadjungované zobrazenie A zase existuje jediný rozklad jednotky $(P(\Omega))_{\Omega \in \mathcal{B}}$, pre ktorý $A = \int_{\mathbb{R}} \lambda dP_\lambda$. Pre $\Omega = (a, b]$ je pritom projekcia $P(\Omega)$ daná vzorcom

$$P(\Omega)x = \lim_{\delta \rightarrow 0+} \lim_{\varepsilon \rightarrow 0+} \frac{1}{2\pi i} \int_{a+\delta}^{b+\delta} (R(s - i\varepsilon, A) - R(s + i\varepsilon, A))x ds.$$

Spojitým samoadjungovaným zobrazeniam zodpovedajú ohraničené rozkla dy jednotky (t.j. rozklady, pre ktoré existuje ohraničená $\Omega \in \mathcal{B}$ s vlastnosťou $P(\Omega) = I$).

Spektrum $\sigma(A)$ sa dá charakterizovať pomocou spektrálnych projekcií $P(\Omega)$ nasledujúcim spôsobom:

- $\lambda \in \sigma(A) \iff P((\lambda - \varepsilon, \lambda + \varepsilon)) \neq 0$ pre každé $\varepsilon > 0$
- $\lambda \in \sigma_p(A) \iff P(\{\lambda\}) \neq 0$. Potom $\mathcal{N}(\lambda - A) = \mathcal{R}(P(\{\lambda\}))$.
- $\lambda \in \sigma_{\text{ess}}(A) \iff \dim \mathcal{R}(P((\lambda - \varepsilon, \lambda + \varepsilon))) = \infty$ pre každé $\varepsilon > 0$

Pomocou uvedeného priradenia sa dá tiež definovať pre borelovskú funkciu $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ uzavreté zobrazenie $f(A) = \int_{\mathbb{R}} f(\lambda) dP_\lambda$ s hustým definičným oborom $\mathcal{D}(f(A)) = \{x \in X ; \int_{\mathbb{R}} |f(\lambda)|^2 d\mu_x < \infty\}$. Zobrazenie $f(A)$ závisí len od reštrikcie f na množinu $\sigma(A)$ a má nasledujúce vlastnosti:

- f je reálna $\Rightarrow f(A)$ je samoadjungované
- $f \geq 0 \Rightarrow f(A)$ je nezáporné
- f je ohraničená $\Rightarrow f(A) \in \mathcal{L}(X)$
- $f \neq 0 \Rightarrow f(A)$ je prosté, $f(A)^{-1} = \frac{1}{f}(A)$
- $f(A) + g(A) \subset (f + g)(A)$
- $f(A)g(A) \subset (fg)(A)$, $\mathcal{D}(f(A)g(A)) = \mathcal{D}(fg(A)) \cap \mathcal{D}(g(A))$
- $f(A)^* = \overline{f}(A)$
- $\mathcal{R}(P(\Omega))$ je $f(A)$ -invariantný pre každú $\Omega \in \mathcal{B}$
- $\sigma(f(A)) = \bigcap \overline{f(\Omega)}$, kde prienik sa berie cez všetky $\Omega \subset \sigma(A)$ s vlastnosťou $P(\Omega) = I$. Ak je f spojité, potom $\sigma(f(A)) = \overline{f(\sigma(A))}$. Ak

näviac $A \in \mathcal{L}(X)$, potom $\sigma(f(A)) = f(\sigma(A))$.

- $Ax = \lambda x \Rightarrow f(A)x = f(\lambda)x$
- $\alpha \in \varrho(A) \Rightarrow R(\alpha, A) = \int_{\mathbb{R}} \frac{1}{\alpha - \lambda} dP_\lambda$
- f_n, f sú rovnako ohraničené, $f_n \rightarrow f$ (bodove) $\Rightarrow f_n(A)x \rightarrow f(A)x$
- ak je f spojité, potom pre $\Omega = (a, b]$ platí

$$f(A)P(\Omega)x = \lim_{\delta \rightarrow 0+} \lim_{\varepsilon \rightarrow 0+} \frac{1}{2\pi i} \int_{a+\delta}^{b+\delta} f(s)(R(s-i\varepsilon, A) - R(s+i\varepsilon, A))x ds$$

Pomocou spektrálnych mier sa dá tiež dokázať nasledujúce tvrdenie (tzv. spektrálna veta v tvare operátora násobenia): *Nech je X separabilný H -priestor a A samoadjungované zobrazenie v X . Potom existuje priestor M s konečnou mierou μ , merateľná funkcia $F : M \rightarrow \mathbb{R}$ a unitárne zobrazenie $U : X \rightarrow L^2(M)$ tak, že $UAU^{-1}f = F \cdot f$ pre každé $f \in U(\mathcal{D}(A))$. Ak je $A \in \mathcal{L}(X)$, potom $F \in L^\infty(M)$.*

[53] Ukážte, že $f(A)$ je normálne zobrazenie pre ľubovoľnú $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ borelovskú.

[54] Ukážte, že pre $x, y \in \mathcal{D}(A)$ platí $\langle Ax, y \rangle = \int_{\mathbb{R}} \lambda d\mu_{x,y}(\lambda)$, kde $\mu_{x,y}(\Omega) = \langle P(\Omega)x, y \rangle$. (Návod: Ak označíme $a(x) = \langle Ax, x \rangle$, potom platí $4\langle Ax, y \rangle = a(x+y) - a(x-y) + ia(x+iy) - ia(x-iy)$.)

[55] Pre A nezáporné, $s \in \mathbb{R}^+$ môžeme definovať nezáporné zobrazenie A^s a pre A kladné môžeme definovať zobrazenie A^z pre ľubovoľné $z \in \mathbb{C}$ ($f(s) = \exp(z \log(s))$). Pritom platí $A^{z_1}A^{z_2} \subset A^{z_1+z_2}$. Dokážte.

[56] Nech je A kladné, $\alpha \in (0, 1)$. Potom $A^{-\alpha} = \frac{\sin \pi \alpha}{\pi} \int_0^\infty \lambda^{-\alpha} (A + \lambda)^{-1} d\lambda$.

(Návod: $\int_0^\infty \lambda^{-\alpha} dP_\lambda = c \int_0^\infty \lambda^{-\alpha} \int_0^\infty \frac{z^{-\alpha}}{1+z} dz dP_\lambda = c \int_0^\infty \int_0^\infty \frac{\mu^{-\alpha}}{\lambda + \mu} dP_\lambda d\mu = c \int_0^\infty \mu^{-\alpha} (A + \mu)^{-1} d\mu$, kde $z = \mu/\lambda$, $c = \frac{\sin \pi \alpha}{\pi}$.)

[57] Nech je A kladné, $A^{-1} \in \mathcal{K}(X)$, $\alpha \in (0, 1)$. Potom $A^{-\alpha} \in \mathcal{K}(X)$. Dokážte. (Návod: Použite predošlé cvičenie alebo postupujte takto: platí $\|A^{-\alpha}x\|^2 = \langle A^{-2\alpha}x, x \rangle =$

$\int_{\mathbb{R}} \lambda^{-2\alpha} d\mu_x \leq (\int_{\mathbb{R}} \lambda^{-2} d\mu_x)^\alpha (\int_{\mathbb{R}} 1 d\mu_x)^{1-\alpha} = \|A^{-1}x\|^{2\alpha} \cdot \|x\|^{2-2\alpha}$. Ak je $\{x_n\}$ ohraničená postupnosť v X , potom pre vhodnú podpostupnosť je $\{A^{-1}x_{n_k}\}$ cauchyovská, a teda tiež $\{A^{-\alpha}x_{n_k}\}$ je cauchyovská.)

[58] Ak $A \in \mathcal{K}(X)$ alebo má A kompaktnú rezolventu, potom $Ax = \sum_k \lambda_k P_k x$,

kde λ_k sú vlastné čísla A a P_k je spektrálna projekcia príslušnej množine $\{\lambda_k\}$. Ďalej $f(A)x = \sum_k f(\lambda_k)P_k x$.

[59] Ukážte, že množina analytických vektorov zobrazenia A je hustá v X . (Návod: Pre $x \in X$ uvažujte prvky $x_n = f_n(A)x$, kde $f_n = \chi_{[-n,n]}$.)

[60] Nech sú A, B samoadjungované zobrazenia. Povieme, že zobrazenia A, B **komutujú**, ak komutujú všetky ich spektrálne projekcie. Dokážte, že A, B komutujú práve vtedy, keď komutujú zobrazenia $R(\alpha, A)$ a $R(\beta, B)$ pre každé $\alpha, \beta \in \mathbb{C} \setminus \mathbb{R}$.

Poznámka: Ak je D hustý podpriestor X , pre zobrazenia $A : D \rightarrow D$, $B : D \rightarrow D$ platí $AB\varphi = BA\varphi$ pre každé $\varphi \in D$ a zobrazenia \overline{A} , \overline{B} sú samoadjungované, potom sa ešte môže stat', že zobrazenia \overline{A} , \overline{B} nekomutujú v zmysle vyššie uvedenej definície (viď [RS,VIII.5]).

[61] Nech $X = L^2(\mathbb{R})$, $A\varphi = i\varphi'$ pre $\varphi \in W^{1,2}(\mathbb{R})$. Nech $f_1(t) = \frac{\sin at}{ia}$, $f_2(t) = \frac{1}{t^2 + a^2}$ ($a > 0$). Pomocou Fourierovej transformácie ukážte, že platí

$$f_1(A) : \varphi \mapsto \frac{\varphi(\cdot + a) - \varphi(\cdot - a)}{2a}, \quad f_2(A) : \varphi \mapsto \frac{1}{2a} \int_{\mathbb{R}} e^{-a|\cdot - y|} \varphi(y) dy.$$

[62] Nech $X = L^2(\mathbb{R}^+)$, $(Af)(x) = \int_0^\infty \frac{f(y)}{x+y} dy$. Ukážte, že $\sigma(A) = [0, \pi]$ a A je ekvivalentný operátoru násobenia funkciou $F(\xi) = \frac{\pi}{\cosh(\pi\xi)}$ v $L^2(\mathbb{R})$. (Návod: Zámenou premenných $x = e^t$, $y = e^s$, $f(x) = e^{-t/2}\varphi(t)$ získa A tvar $\tilde{A} : L^2(\mathbb{R}) \rightarrow L^2(\mathbb{R}) : \varphi \mapsto G*\varphi$, kde $G(t) = \frac{1}{2\cosh(t/2)}$. Ďalej použite Fourierovu transformáciu.)

[63] Nech je $A \in \mathcal{L}(X)$ samoadjungované a nech existuje $w \in X$ tak, že množina $\{P(A)w ; P \text{ je polynom}\}$ je hustá v X . Prvok w sa potom nazýva **cyklický vektor** zobrazenia A a o zobrazení A hovoríme, že má **jednoduché spektrum**. Ukážte, že takéto zobrazenie je unitárne ekvivalentné s operátorom $\tilde{A} : L^2(\sigma(A), \mu_w) \rightarrow L^2(\sigma(A), \mu_w) : f \mapsto Ff$, kde $F(\lambda) = \lambda$. (Návod: Položte $U(P(A)w) = P$, ukážte korektnosť tejto definície a potom rozšírite U na celé X .)

Ukážte ďalej, že v nasledujúcich príkladoch je w cyklický vektor zobrazenia A :

- $\dim X = n < \infty$, A má n jednoduchých vlastných čísel so zodpovedajúcimi vlastnými vektormi e_1, \dots, e_n ; $w = \sum_{i=1}^n e_i$.
- $X = L^2((-1, 1))$, $(Af)(x) = xf(x)$, $w(x) \equiv 1$.
- $X = L^2((0, 1))$, $(Af)(x) = x^2 f(x)$, $w(x) \equiv 1$.

Ďalej ukážte, že zobrazenie $(Af)(x) = x^2 f(x)$ v priestore $L^2((-1, 1))$ nemá jednoduché spektrum. (Návod: Pre $u(x) = w(-x) \operatorname{sign} x$ je $u \perp \{P(A)w\}$.)

Nakoniec uvažujte neohraničený operátor $(Af)(x) = xf(x)$ v $L^2(\mathbb{R})$, položte $w(x) = e^{-x}$ a ukážte, že množina $\{P(A)w\}_P$ je hustá v $L^2(\mathbb{R})$.

Nech je ďalej μ Lebesgueova miera v \mathbb{R} , nech je A samoadjungované zobrazenie v X , $x \in X$ a nech je μ_x príslušná spektrálna miera. Ak sú miery μ_x, μ navzájom singulárne (vid' § DII.5) a funkcia $\varphi_x(t) = \mu_x((-\infty, t])$ je spojité, povieme, že miera μ_x je singulárna a spojité voči Lebesgueovej mieri. Miera μ_x sa nazýva bodová, ak existuje spočítateľná množina $\{x_n\} \subset \mathbb{R}$ tak, že $\mu_x = \sum \alpha_n \delta(x_n)$, kde $\alpha_n \in \mathbb{R}^+$ a $\delta(x_n)$ je Diracova miera sústredená v bode x_o . Položme

$$X_{\text{ac}} = \{x \in X ; \mu_x \text{ je absolútne spojité voči Lebesgueovej mieri}\}$$

$$X_{\text{s}} = \{x \in X ; \mu_x \text{ je spojité a singulárna voči Lebesgueovej mieri}\}$$

$$X_{\text{p}} = \{x \in X ; \text{spektrálna miera } \mu_x \text{ je bodová}\}$$

Priestory $X_{\text{p}}, X_{\text{ac}}, X_{\text{s}}$ sú A -invariantné a tvoria rozklad priestoru X . Ak označíme $\sigma_{\text{ac}}(A) = \sigma(A/X_{\text{ac}})$ (absolútne spojité spektrum), $\sigma_{\text{s}}(A) = \sigma(A/H_{\text{s}})$ (singulárne spektrum), potom platí $\sigma(A) = \overline{\sigma_{\text{p}}(A)} \cup \sigma_{\text{ac}}(A) \cup \sigma_{\text{s}}(A)$, pričom nemusí ísť o disjunktné zjednotenie. Ďalej kladieme $\sigma_{\text{d}}(A) = \sigma(A) \setminus \sigma_{\text{ess}}(A)$ (diskrétné spektrum).

Vyšetrovanie singulárneho a absolútne spojitého spektra je dôležité napr. pre teóriu rozptylu. Pre tieto dve spektrá (bohužiaľ) neplatia také všeobecné perturbačné tvrdenia ako pre podstatné spektrum; možno však dokázať nasledujúce tvrdenie: *Nech sú A, K samoadjungované zobrazenia v separabilnom H -priestore X , nech $K \in \mathcal{K}(X)$ a nech pre jeho vlastné čísla λ_n platí $\sum_n |\lambda_n| < \infty$. Potom $\sigma_{\text{ac}}(A) = \sigma_{\text{ac}}(A + K)$ a reštrikcie zobrazení A a $A + K$ na príslušné priestory X_{ac} sú unitárne ekvivalentné.*

Jedným z kritérií pre určovanie uvedených spektier je tiež nasledujúce tvrdenie: Nech $-\infty < a < b < +\infty$ a $P = P((a, b))$ je príslušná spektrálna projekcia. Nech $x \in X$, $p > 1$

$$\sup_{0 < \varepsilon < 1} \int_a^b |\operatorname{Im} \langle R(s + i\varepsilon, A)x, x \rangle|^p ds < \infty.$$

Potom $Px \in X_{ac}$.

Idea dôkazu: S použitím rovnosti $\langle R(s - i\varepsilon, A)x, x \rangle = \langle x, R(s + i\varepsilon, A)x \rangle$ a Hölderovej nerovnosti dostávame pre ľubovoľný interval $(c, d) \subset (a, b)$

$$\langle P((c, d))x, x \rangle \leq \frac{1}{\pi} \lim_{\varepsilon \rightarrow 0+} \int_c^d |\operatorname{Im} \langle R(s + i\varepsilon, A)x, x \rangle| ds \leq C|d - c|^{1/p'},$$

takže $\langle P(\Omega)x, x \rangle \leq C(\mu(\Omega))^{1/p'}$ pre každú $\Omega \in \mathcal{B}$, $\Omega \subset (a, b)$ (μ je Lebesgueova miera a p' je exponent duálny k p). Odtiaľ plynie absolútna spojitosť μ_x v (a, b) .

[64] Nech $X = L^2(\mathbb{R}^3)$, $A\varphi = -\Delta\varphi$ pre $\varphi \in W^{2,2}$. Ukážte, že $X = X_{ac}$, takže $\sigma_s(A) = \sigma_p(A) = \emptyset$. (Návod: V tomto jednoduchom prípade stačí použiť Fourierovu transformáciu a vyšetriť zodpovedajúci multiplikatívny operátor. Naznačme však dôkaz s využitím vyššie uvedeného tvrdenia, pretože podobný postup sa v spojení s perturbačnými metódami hodí aj pre obecnejšie Schrödingerove operátory. Stačí zrejme dokázať, že pre každé $\varphi \in \mathcal{D}(\mathbb{R}^3)$ a $-\infty < a < b < +\infty$ platí $P((a, b))\varphi \in X_{ac}$. Platí

$$(R(\lambda, A)\varphi)(x) = - \int_{\mathbb{R}^3} \frac{e^{i\sqrt{-\lambda}|x-y|}}{4\pi|x-y|} \varphi(y) dy,$$

kde $\sqrt{-\lambda}$ je zvolená tak, aby $\operatorname{Im} \sqrt{-\lambda} > 0$. Na odhad $\langle R(\lambda, A)\varphi, \varphi \rangle$ teraz použite Sobolevvovu nerovnosť: pre $f \in L^p(\mathbb{R}^n)$, $g \in L^q(\mathbb{R}^n)$, $0 < \lambda < n$, $1 < p, q < \infty$, $\frac{1}{p} + \frac{1}{q} + \frac{\lambda}{n} = 2$,

$$\text{platí } \int_{\mathbb{R}^n} \int_{\mathbb{R}^n} \frac{|f(x)g(y)|}{|x-y|^\lambda} dx dy \leq C \|f\|_{L^p} \|g\|_{L^q}.$$

Poznámka: Rovnaké tvrdenie ($X = X_{ac}$) platí aj pre zobrazenie $A = -\Delta + V$, kde potenciál V splňuje odhad $\int_{\mathbb{R}^3} \int_{\mathbb{R}^3} \frac{|V(x)V(y)|}{|x-y|^2} dx dy < (4\pi)^2$. Pre potenciál $V(x) = \pm \frac{e^{-\mu|x|}}{|x|}$, $\mu > 0$, zase platí $\sigma_{ac}(A) = [0, \infty)$, $\sigma_s(A) = \emptyset$, $\sigma_p(A) \subset (-\infty, 0]$ je konečná ($= \emptyset$ pre $\mu > 1$).

[65] Nech $X = L^2(\mathbb{R})$, $A\varphi = -\varphi'' + V\varphi$, kde $V : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ je 2π -periodická, po častiach spojitá, ohraničená funkcia, $\mathcal{D}(A) = W^{2,2}(\mathbb{R})$. Nech sú $E_1^P \leq E_2^P \leq \dots$ (resp. $E_1^A \leq E_2^A \leq \dots$) vlastné čísla operátora A zúženého na pod priestor $\{f \in W^{2,2}(0, 2\pi) ; f(0) = f(2\pi)\}$ (resp. $\{f \in W^{2,2}(0, 2\pi) ; f(0) = -f(2\pi)\}$). Položme $\alpha_{2k-1} = E_{2k-1}^P$, $\alpha_{2k} = E_{2k}^A$, $\beta_{2k-1} = E_{2k-1}^A$, $\beta_{2k} = E_{2k}^P$. Potom platí $\alpha_n < \beta_n \leq \alpha_{n+1}$, $\sigma(A) = \sigma_{\text{ac}}(A) = \bigcup_{n=1}^{\infty} [\alpha_n, \beta_n]$, $\sigma_{\text{p}}(A) = \sigma_{\text{s}}(A) = \emptyset$ (pričom tvrdenie o absolútnej spojnosti spektra možno dokázať aj pre periodické potenciály v \mathbb{R}^n).

Predpokladajte len, že $V : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ je 2π -periodická, $V \in L^2_{\text{loc}}(\mathbb{R})$ a ukážte, že A je samoadjungovaný operátor s definičným oborom $W^{2,2}(\mathbb{R})$ a $\sigma_{\text{p}}(A) = \emptyset$. (Návod: K dôkazu samoadjungovanosti použite Kato-Rellichovu vetu. Keby $\lambda \in \sigma_{\text{p}}(A)$, potom pre $N = \mathcal{N}(\lambda - A)$ musí platiť $\dim N = \infty$, pretože $\varphi(\cdot + 2\pi) \in N$ pre každé $\varphi \in N$, avšak z teórie diferenciálnych rovnic plynne $\dim N \leq 2$, čo vedie k sporu.)

V [RS] je spojité spektrum samoadjungovaného zobrazenia A definované ako zjednotenie $\sigma_{\text{ac}}(A) \cup \sigma_{\text{s}}(A)$. Nasledujúce dva príklady ukazujú, že táto definícia je odlišná od našej.

[66] Nech je $\{e_n\}$ ortonormálna báza v X , $Ae_n = \frac{1}{n}e_n$. Potom $X = X_p$, takže $\sigma_{\text{ac}}(A) = \sigma_{\text{s}}(A) = \emptyset$, ale $0 \in \sigma_{\text{c}}(A)$. Dokážte.

[67] Nech $X = L^2((0, 1))$, $Af = \varphi \cdot f$, kde $\varphi(x) = x$ pre $x \leq 1/2$, $\varphi(x) = 1/2$ pre $x \geq 1/2$. Potom $1/2 \in \sigma_{\text{ac}}(A) \setminus \sigma_{\text{c}}(A)$. Dokážte a určte tiež priestory $X_{\text{p}}, X_{\text{ac}}, X_{\text{s}}$ a projekcie $P([0, \lambda])$.